

Ja Tevi aprunā– tā tad Tu esi personība. Atceries– nekad neaprunā un neapskauž tukšus, neinteresantus cilvēkus! Aprunā labākos. Apskauž labākos. Valdība ir kritusi (karalis ir miris), lai dzīvo valdība (karalis)!

Piektdien Ingrīdai Circenei bija dzimšanas diena. Meitenēm vecumu nekad nenosauc, pat ja Tev tas ir zināms, proti, Tu viņas vecumu zini kopš savas bērnības. Dāvanai paņemu dažas medicīnas grāmatas (piemēram, profesores Ināras Loginas „Sāpes”), jo zinu, ka Ingrīdai noteikti nav bijis laika tās nopirkt, bet derētu gan izlasīt, kaut vai lidojot uz Briseli. Sievietes pie ginekologa taču būtu pelnījušas atsāpināšanu. Piektdiena ir izcila diena svinībām, es no darba paspēju izrauties pussešos, un esmu viens no pēdējiem viesiem. Kabinets pilns ar ziediem, vaicāju, kāpēc visiem šiem ziediem bija jāmirst (nu nogrieza taču tos). Patiesībā jau ziedus pļauj ap jāņiem, apgriež, ārda, krauj gubās, un kā sienu ved uz gubeni. No šī siena nāk piens un gaļa, bet tālāk– kā nu olbaltumu ķēdē pienākas.

Šoreiz puķes pļautas decembrī. Visvērtīgāk šādus grieztus augus nest uz kapiņiem– vakara krēslā atnāks stirniņas un varēs labi iestiprināties. Kur viņām citur zaļbarību decembrī ņemt? Šoreiz pilns kabinets ziediem, bet šķiet stirniņām netiks, diez vai tiks kaltēti sienam– droši vien sapūs Getliņos.

Kurš Tev atnesa šo metrīgo sārto vairāk nekā divdesmit rožu pušķi? Neteiksi? Tik un tā– nekad neuzticies šim cilvēkam, viņš Tevi uzmetīs tajā brīdī, kad Tu vairs nebūsi ministre, neatkarīgi vai tas notiks pēc nedēļas, nākamā gada novembrī vai pēc desmit gadiem. Es nevēlos būt rupjš un nevēlos to asociēt ar proktoloģiju, bet es šādu cilvēku savā kabinetā nelaistu. Proktoloģija ir kaut kas Tuvs ginekoloģijai– bet tikai ģeogrāfiski. Ak tad viņš pats nenāca, bet ziedus atsūtīja? Tad viņš arī pats saprata, ka ir līdējs.

Tas nav nekas īpašs. Rīgas vicemēram Andros visas rozes bija garākas un visi pušķi kuplāki. Bulgārija lepojas ar savu rožu eļļu. Rīgas vicemērs varētu no savām rozēm Bulgāriju atstāt jaņos.

Ko Tev atsūtīja premjers? Balti ziedi, nu tiešām glīts pušķis, varbūt nedaudz pēc strausiņa, kādu pārdod pie Meža kapiem. Starp citu, Tev kabinetā ir Bērziņa, Āboltiņas un Dombrovska portreti. Kur liksi— rausi nost no sienas un nesīsi mājās? Un kāpēc nevienas slimnīcas vadītāja kabinetā nav Circenes portrets? Turkmēnijā prezidenta un ministra portrets ir pat pārsienamā telpā. Tiesa, Turkmēnijas tālredzīgais vadonis, Arkadāgs un līderis— varonis, valsts prezidents Gurbangula Berdimuhamedovs ir zobārsts.

Šie trīsdesmit pušķi visa veida traukos (galvenokārt glāzēs, kas savāktas no ierēdņu kabinetiem) pusapaļi un bezpersoniski. Viņos ir pārāk daudz dažādu ziedu. Salātos tos izmantot nedrīkst, pat ne ar Spilvas transtaukskābju majonēzi un dresingu ne. Šādos ziedos ir pārāk daudz alkoloīdu, lietojot tos kā salātus var dabūt aritmiju. Tā kā augi tik dažādi, pat toksikologs profesors Viesturs Liguts nespēs atšifrēt— no kā īsti radusies saindēšanās. Arī šos nāksies vienkārši uz Getliņiem, īpaši jau tāpēc, ka nākamnedēļ ministrei divas nopietnas sanāksmes un lekcijas Briselē un kādās vēl citās svešās zemēs. Ziedi novītīs, jubilāri neapsmaržojuši.

Šķiet, lielākā daļa vadošo ārstu jau sen iemācījušies, ka Ingrīdai Circenei patīk dzīvas orhidejas. Sanestas kādas trīsdesmit. Nu labi— nedaudz pārspilēju. Tās gan tiks vestas mājās. Vienīgajā ministres puslīdz lielajā istabā tagad būs botāniskā dārza filiāle, tāda neliela Brazīlija. Kamēr šie ziedi nevītīs, viesus nevajadzēs aicināt, jo tiem nebūs, kur piemesties. Kur nu vēl mazbērniem, kur paskrieties vai florbolu uzspēlēt. Tās puansētijas (Ziemassvētku zvaigznes), kas arī sadāvinātas biežā slānī, tās to orhideju ēnā nonīks.

Kāpēc Tev uz tā galda tik daudz ēdmaņas? Nu tādas garšīgas maizītes, tāds rozīņains, mazēsts klišēris, tādi apetītīgi groziņi. Man šodien nav iznācis izrauties pusdienās, pielikšos pilns.

Sprīžot pēc ziedu daudzuma, neapēstām maizītēm un neizdzertā konjaka, Tavi viesi ir bijuši neziņā— būsi Tu arī turpmāk ministre vai ne? Puķes sanesuši, bet konjaku nav dzēruši. Ja Tevi par ministri neapstiprinās, tad teiks— vispār šo trako sievišķi nepazīst. Nekad nav pazīnuši, nekad viņas idejas nav atbalstījuši, kāda tur apdrošināšana. Bet, ja Dievam, mieram un Bērziņam būs labs prāts, Tu turpināsi strādāt— slavēs Tevi un ... tā kā proktoloģiski... . Būtu man paprasījuši— vai Tu būsi ministre arī turpmāk— es būtu paskaidrojis, ka būsi.

Vai Tu esi pamanījusi, ka tikai divas ministres visu šos divus gadus bija uzticami premjerministra karakalpi? Puses no Ministru kabineta vienkārši nebija. Slavenais rīkojums Nr.2 ministru krēslos sasēdināja tos, kas saskrēja pie krējuma ķērnēs— proti Zatlera Reformu partijā, partijā, kas nekad nav bijusi un nekad nebūs. Gadījuma rakstura avantūristi dažu nedēļu laikā

kļuva par politiķiem, vēlāk deputātiem un ministriem. Reformas? Pajautājiēt reformu partijas izglītības ministriem Robertam Ķīlim un Vjačeslavam Dombrovskim– vai kaut vienā jautājumā viņu domas sakrīt.

Divus gadus Latvijas valdība turējās uz Valda Dombrovskā un viņa dažu Vienotības brunčos tērpto ministru, kā arī formāli bezpartejisko zemkopības un satiksmes ministru pleciem. Kaut kā sarežģīti valdību veidot no dažiem ministriem. Tie reformistu ministri tādi labi cilvēki, nu tādi labi profesionāļi (cik izcili Pavļuts spēlē klavieres!, cik labi savulaik Kozlovskis kalpojās par Godmaņa miesassargu!). Es nemēģinu apgalvot, ka Zolitūdes traģēdija ir Rīkojuma Nr.2 rezultāts, bet valdības krīze, ušarikovisms Rīgā (aicinu visus lasīt Mihaila Bulgakova garo stāstu "Suņa sirds") ar vai bez mēdijās slavētajiem „Saskaņas centra” leģendāri nekaunīgajiem 20% atkatiem”, neticama korupcija ar KNAB sāgu– tās ir tiešas neprofesionalitātes, augstprātīgas pašnodrošināšanās, ķīļveidīgu padomdevēju rosināta rīkojuma Nr.2 sekas.

Šobrīd esam zaudējuši godīgu un valstisku premjeru, un patiesībā godprātīgāko Latvijas valstsvīru valstij grūtākajā brīdī— un tas ir tikai tādēļ, ka vismaz puse no Ministru kabineta ministra vārdam atbilda tikai degradējošā izpratnē, un viņi pārstāvēja Zatlera Reformu partiju.

Patiesībā jau „Jaunais laiks” nekad nav bijis tik stiprs kā šobrīd– tā ir vienīgā varas partija (piedod, piedod, nu, protams, ka „Vienotība”, nevis ”Jaunais laiks”. Bet nenoticēsi– nākamais premjers atkal būs no ”Jaunā laika”, nevis „Vienotības”)

Kuri tad neatnāca Tevi apsveikt? Vai tad nebija Latvijā vai varbūt paši jau iekārojuši ministra krēslu? Nopirka magnētisko rezonansi un iezīmēja sevi par ministru? Neticēsi– daudz labāk godīgs oponents, nekā vienkāršs pielīdējs ar lielajām rozēm. Vari jau izlikties par partizāni un neteikt, kas sūta to milzu rožu klēpi– šim cilvēkam vienkāši nospļauties par Tavu vēlmi piesaistīt papildus naudu un samazināt pacientu iemaksas– viņš Tavā veselības finansēšanas likumā redz čipškartiņu biznesu vai kaut ko tam līdzīgu.

Tu esi novecojusi par gadu. Man nav grūti Tev pateikt kaut ko vēl mazāk glaimojošu. Šajā dzīves gadā Tu runāji Pasaules Veselības organizācijas ģenerālajā asamblejā, un WMA zinātniskajā konferencē bija aicināti uzstāties tikai divi ministri no mūsu mazās zemeslodes. Tu biji tā sārti ģērbta un Pasaules Veselības organizācijas ģenerālsekretāre Čana (Margaret Chan) steidza ar Tevi kopā fotografēties. Tu vadīji konferences kādās sešās pasaules valstīs. Nu nedaudz es Tevi apskaužu. Tiešām garšīgas maizītes un kriņģelis. Cik visiem rožu nesējiem sarežģīti...

Pēteris Apinis, ārsts